

សៀវភៅដានីយ៍លែ — លេខ ប៉ែតសិបបួន

ការបើកសម្ដែងដំណើរពុទ្ធករណៈ

ការតភ្ជាប់ដ៏ទៃភាពនៃសញ្ញាសំខាន់ៗក្នុងបុរាណសាស្ត្រ

Jeff Pippenger

2024-02-18

មួយរយមកហើយមួយរយឆ្នាំបន្ទាប់ពីការបោះពុម្ពឆ្នាំ 1863 គឺឆ្នាំ 1989

ខាងលើមួយចុងក្រោយនៃដានីយ៍លែ ជំពូក 11 ត្រូវបានបើកគ្រាប់។

ចំណេះដឹងដ៏ល្អប្រសើររបស់ប្រជាជនលោកដំបូងនៃឆ្នាំនោះ

គឺការទទួលស្គាល់ខុសប្លែកនៃការកែប្រែមុនក្នុងបុរាណសាស្ត្រដ៏សុទ្ធ និងវិវរណៈថា

ខុសប្លែកនៃទាំងនោះសុទ្ធតែស្របតាមការបកស្រាយទៅមក។ បន្ទាប់មក ឆ្នាំ 1992

ពន្យល់អំពីខាងលើមួយចុងក្រោយបានបង្ហាញពីប្រជាជនលោកបង្កើន។

ការបង្ហាញជាសាធារណៈលើកដំបូងអំពីសេចក្ដីពិតទាំងនេះ គឺឆ្នាំ 1994

ហើយបុរាណបទនោះគឺខុសប្លែកនៃការកែប្រែមុន។ ឆ្នាំ 1996

ទស្សនាវដ្តីមួយត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយសាមញ្ញចំណងជើងថា The Time of the End,

ដែលបានកំណត់អត្ថបទសញ្ញាសំខាន់ៗមួយចុងក្រោយនៃដានីយ៍លែ ជំពូក 11។

ឆ្នាំ ១៩៩៦ គឺជាឆ្នាំដែលសាស្ត្រាចារ្យបានកំណត់ជាផ្លូវការ

ដែលជាសញ្ញាសម្គាល់មួយស្របតាមការកំណត់ជាផ្លូវការនៃសាររបស់ William Miller

ឆ្នាំ ១៨៣១។ សាររបស់ Miller គឺជាការប្រកាសអំពីការបើកនៃការជំនុំជម្រះ

ហើយខាងលើមួយចុងក្រោយនៃ Daniel ជំពូក ១១

គឺជាការប្រកាសអំពីការបិទនៃការជំនុំជម្រះ។ បុរាណបទនៃសាររបស់ Miller

គឺជាពេលវេលាពុទ្ធករណៈ ដូចដែលបានបើកសម្ដែងនៃក្នុងព្រះគម្ពីរ។

បុរាណបទនៃខាងលើមួយចុងក្រោយនៃ Daniel ជំពូក ១១ គឺរួមសម័យទំនើប

(ស្ថិតនៅចន្លោះក្នុងដៃក្នុងលាយ)។ វិធីសាស្ត្រដែលបានបើកសម្ដែងដល់ Miller គឺជា 14

Rules of Prophetic Interpretation របស់គាត់។ វិធីសាស្ត្រដែលបានបើកសម្ដែងនៃឆ្នាំ

១៩៨៩ គឺជា “line upon line” នៃចលនាកំណែទម្រង់។

ការងាររបស់មីឡឺវី រួមមានការបង្កើតព្រះបន្ទូលនៃព្រះជាម្ចាស់អធិបតី

ដោយផ្ទុយនឹងបុរាណវិទ្យា និងទំនៀមទម្លាប់ហាហាល

ដែលបានមានអានុភាពនៃក្នុងពិភពលោកអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ។

ដោយហេតុនេះ សាររបស់មីឡឺវី ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកដំបូងឆ្នាំ 1831

(ដូចនេះបានផ្ដល់ឱ្យសាររបស់មីឡឺវីមានទម្រង់ផ្សេងៗ) ត្រឹមត្រូវពីររយមកហើយឆ្នាំ

បន្ទាប់ពីការបង្កើតព្រះគម្ពីរ King James។ ការងាររបស់ Future for America

គឺជាការកំណត់អត្ថបទសញ្ញាសំខាន់ៗរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក

ក្នុងការពុទ្ធករណៈរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកអំណាចហាហាល

នៃពេលវេលាបង្កើនអំពីក្នុងដៃនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។ ដោយហេតុនេះ ទស្សនាវដ្តី The

Time of the End ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយឆ្នាំ 1996

(ដូចនេះបានផ្ដល់ឱ្យសារនេះមានទម្រង់ផ្សេងៗ) ត្រឹមត្រូវពីររយមកហើយឆ្នាំ

បន្ទាប់ពីការបង្កើតរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកឆ្នាំ 1776។

ការទទួលស្គាល់អំពីរយៈពេលពីររយមកនៃនាំ
ដល់មានភស្តុតាងបុរាណបទនៃចលនាកំណើតម្តងនីមួយៗជាមួយចំណុចយោងបុរាណសាស្ត្រ
មិនត្រូវបានទទួលស្គាល់ឡើយ រហូតដល់បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
យ៉ាងច្បាស់ ពីព្រោះមិនទាន់ដល់ពេលដែលទេសាភិបាលក្រុងនៃក្រុងនេះ
ទើបព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំបុរាណសាស្ត្ររបស់ខ្លួនឡើងទៅកាន់ផ្ទះចាស់ៗនៃ យេរូសាឡេម
ជំពូក 6 ខ 16 និង 17។ នៅទីនោះ ពន្លឺពី «បុរាណវិទ្យា» ត្រូវបានរកឃើញឡើងវិញ
ហើយនៅពេលពន្លឺនោះមានអភិវឌ្ឍន៍ វាបានក្លាយជាការច្បាស់លាស់ថា ពីររយមក
គឺជាចំនួនដល់ភស្តុតាង ដានីយ៍លេខ 8 ខ 13 និង 14 ជាមួយគ្នា។ នៅក្នុងខ 13 និមិត្ត
«chazon» នៃបុរាណសាស្ត្រយោគាណា ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ ហើយនៅក្នុងខ 14
និមិត្ត «mareh» នៃ «ការលេចឡើង» ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់។ ការភ្ជាប់រវាងខ្លាំងពីរនេះ
គឺជាអ្វីដែល កាប៊ុយលេ បានមកបង្កើនដល់ ដានីយ៍លេខ ហើយ ដានីយ៍លេខ
តំណាងឲ្យបុរាណវិទ្យារបស់ព្រះនៅក្នុងក្រុង
ដល់នឹងមកដល់អំពីការភ្ជាប់រវាងនិមិត្តទាំងពីរនេះ។

និមិត្តក្នុងខ្លាំងបី តំណាងឲ្យ «បុរាណវិទ្យា» (ពីរពាន់បុរាណវិទ្យា)
ហើយនិមិត្តក្នុងខ្លាំងបួន តំណាងឲ្យពីរពាន់បីរយចុង (ឆ្នាំ)។ «បុរាណវិទ្យា»
ដល់បុរាណវិទ្យានិងគ្រឹះស្ថាននៃយូដា ដល់តំណាងឲ្យយូដា ក្នុងយូសេផ៍ និងទីបរិសុទ្ធ
បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 677 មុនគ.ស. ហើយពីរពាន់បីរយឆ្នាំ
ដល់សម្គាល់ការសង្គ្រាមឡើងវិញនៃក្រុងយូសេផ៍ និងទីបរិសុទ្ធ បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ
457 មុនគ.ស.

រយៈពេលពីររយមកនៃនាំ បានភ្ជាប់និមិត្តទាំងពីរនេះជាប់គ្នា ហើយចំនួនពីររយមក
ត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជានិមិត្តសញ្ញានៃនាក់ទំនងរវាងការផ្លាស់ប្តូរលើកដំបូង
និងទីបរិសុទ្ធ ដោយអំណាចបំផ្លាញរបស់សាសនាព្រះយេស៊ូ និងអំណាចហាហែល
នេះគឺអ្វីដែលត្រូវបានបង្ហាញថាជាការកម្ចាត់បំបែក និងសង្គ្រាមរបស់ព្រះ។
រយៈពេលពីររយមកនៃនាំ
បានភ្ជាប់និមិត្តអំពីកិច្ចការរបស់សាតាំងក្នុងការផ្លាស់ប្តូរលើទីបរិសុទ្ធ
ជាមួយនឹងនិមិត្តអំពីកិច្ចការដ៏ព្រះគោរពក្នុងការសុភារព្វវិហារដល់នោះឡើងវិញ។
ដូចនេះ រយៈពេលពីររយមកនៃនាំ គឺជានិមិត្តសញ្ញាមួយ
ដល់តំណាងឲ្យទំនាក់ទំនងដ៏បរិសុទ្ធ។

ដូចជាចលនាមីលូលីយ៉ាត់បានបញ្ចប់នៅក្នុងការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1863
ហើយបន្ទាប់មកមួយរយមកប្រាំមួយឆ្នាំក្រោយមក ចលនារបស់ទេសាភិបាលក្រុងនៃ
ដូចនេះមានសង្គតតែងតែ ចលនាទាំងពីរនេះត្រូវបានភ្ជាប់គ្នាដោយនិមិត្តសញ្ញានៃ
«បុរាណវិទ្យា» (មួយរយមកប្រាំមួយ) នេះ
ពីររយមកនៃនាំបានភ្ជាប់ការបង្កើតសារព្រះគម្ពីររបស់មីលូលីយ៉ាត់ឆ្នាំ 1831
ជាមួយនឹងការផលិតព្រះគម្ពីរ King James នៅឆ្នាំ 1611 ដូចនេះដើម
រយៈពេលដូចគ្នានេះបានភ្ជាប់ Future for America ជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើមរបស់អាមេរិក
ខណៈដែលវាបានកំណត់អត្តសញ្ញាណទីបញ្ចប់របស់អាមេរិក។

នៅក្នុងទី ២២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៨៤៤ ទូកនៃនុយសញ្ញា
បានយាងចូលព្រះវិហារដល់ព្រះអង្គត្រូវបានលើកឡើងក្នុងរយៈពេលស៊ីបប្រាំមួយឆ្នាំ
ចាប់ពីឆ្នាំ ១៧៨៨ ជាទីបញ្ចប់នៃសេចក្តីកំហឹងដំបូង រហូតដល់ឆ្នាំ ១៨៤៤
ជាទីបញ្ចប់នៃសេចក្តីកំហឹងចុងក្រោយ។ ការយាងចូលព្រះវិហាររបស់ព្រះអង្គ

គួរឲ្យមាននាំមុខដោយការបង្កើនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចក្រក្នុងចលនាសមរភក្តិអន្តរជាតិ
ដល់គួរឲ្យមានបង្កើនជាតិមិត្តភាពជាមុន
ដោយការយាងចូលដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម។
សាក្សីទាំងពីរនោះបញ្ជាក់ថា នៅពេលចលនាសមរភក្តិអន្តរជាតិ
គួរឲ្យមានផ្លូវចិត្តឡើងមុនដទៃទៀតនៅក្នុងចុងក្រោយ
ព្រះគ្រីស្ទនឹងមានលើកឡើងព្រះវិហាររបស់មួយរយសិបបួនពាន់នាក់។ ចលនាទាំងពីរ
ដល់នៅក្នុងនោះសមរភក្តិអន្តរជាតិក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមប្រឆាំងបំបែកព្រះហឫទ័យច្រើនបំផុត
គួរឲ្យមានបំពេញសមរភក្តិ គឺសមរភក្តិនៅវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

«ខ្ញុំព្រមទាំងគ្រូបង្រៀនយោងទៅកាន់ឧបមារឿងព្រះហឫទ័យច្រើនបំផុត
ដល់ក្នុងនោះបុរាណមានបុរាណ ហើយបុរាណក៏ល្អដូចខ្លួនដែរ។ ឧបមារឿងនេះ
មានសមរភក្តិ និងនឹងគួរឲ្យសមរភក្តិយ៉ាងគ្រឹះគ្រឹះតាមអក្សរគ្រប់យ៉ាង
ព្រោះវាមានការអនុវត្តតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់យើងនេះ ហើយ ដូចជាសាររបស់ទេវតាទីបី
វាមានសមរភក្តិហើយ និងនឹងបន្តជាសេចក្តីជឿជាក់សមរភក្តិពេលបច្ចុប្បន្ន
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃកាលកំណត់»។ Review and Herald, August 19, 1890.

បុរាណសាស្ត្ររបស់ពួក Millerites (ចលនារបស់ទេវតាទីមួយ)
តំណាងឲ្យការបង្កើនអំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងចុងក្រោយបន្តបន្ទាប់
ដល់មានចាប់ផ្តើមនៅពេលសៀវភៅដាស់តឿនលើកគ្រាន់នៅឆ្នាំ 1798។
អំណាចនោះមានក្នុងចុងក្រោយ នៅពេលទេវតាទីបីរំលោភ: ជំពូក 10 មានចុះមក នៅថ្ងៃទី 11
ខែសីហា ឆ្នាំ 1840។ បន្ទាប់មក ការខកចិត្តលើកទីមួយនៅថ្ងៃទី 19 ខែមេសា ឆ្នាំ
1844 មានមកដល់
ហើយនៅទីបំផុតមាននៅដល់ការចាក់បង្កើនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងចុងក្រោយ
Exeter ដល់មានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 12 ខែសីហា ឆ្នាំ 1844
ហើយមានបន្តត្រឹមត្រូវដូចជាលក្ខណៈជំនួញដូចម្តងទៀតនៃដំណើរ រហូតដល់ថ្ងៃទី 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

បុរាណសាស្ត្ររបស់ Future for America (ចលនារបស់ទេវតាទីបី)
តំណាងឲ្យការបង្កើនចុងក្រោយកាន់តែខ្លាំងនៃអំណាចរបស់ព្រះ
ដល់មានចាប់ផ្តើមនៅពេលសៀវភៅដាស់តឿនលើកគ្រាន់នៅឆ្នាំ 1989។
អំណាចនោះមានក្នុងចុងក្រោយនៅពេលទេវតាទីបីរំលោភ: ដប់ប្រាំបីមានចុះមកនៅថ្ងៃទី 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ បន្ទាប់មក ការខកចិត្តលើកទីមួយនៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ
2020 មានមកដល់ ដល់នៅទីបំផុតនឹងនៅដល់ការចាក់បង្កើនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដល់នឹងបន្តត្រឹមត្រូវដូចជាលក្ខណៈជំនួញដូចម្តងទៀតនៃដំណើរ រហូតដល់មីក្សែលឡើង
ហើយកាលកំណត់នៃការសាកល្បងសមរភក្តិមនុស្សជាតិគួរឲ្យមានបិទ។

នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ព្រះបន្ទូលទំនាយជាច្បាស់លាស់មានសមរភក្តិ
ដោយហេតុនេះមានកំណត់ឲ្យយើងដឹងថា
នៅពេលចាប់ផ្តើមដំណើរនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
ព្រះបន្ទូលទំនាយជាច្បាស់លាស់នឹងគួរឲ្យសមរភក្តិឡើងវិញ។ មួយក្នុងចំណោមទំនាយទាំងនោះគឺ
ការពន្យារពេលនៃមិត្តភាព ដូចដល់មានតំណាងនៅក្នុងហេតុក ជំពូក 2។ ហេតុក
ជំពូក 2 មានកំណត់អត្ថបទព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងទាំងរបស់ចលនាទេវតាទីមួយ និងទីបី។ ចល
នាទាំងពីរនេះគួរឲ្យយល់មុខនឹងការជជែកដេញដោលមួយអំពីវិធីសាស្ត្រព្រះគម្ភីរដ៏គ្រឹះគ្រឹះ
ដល់គួរឲ្យមានអនុវត្តឡើងវិញនៃតំណាងនៃចលនានោះ។

និងបុរាណសាស្ត្រដែលបានបង្ហាញពីការរស់នៅរបស់ពួកគេ
ដែលកំពុងត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងដំណើរការនៃការជជែកដេញដោលនោះ។

សារដែលត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃវេទិកាទីមួយនៃការពារ
គឺជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃវេទក្រឹត្យទាំងឡាយ (ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយដោយ Miller)
ដែលនាំទៅដល់ការបង្កើតនៃកំណត់ត្រាទាំងឡាយពីសិល្បៈទាំងពីរនៃឆ្នាំ 1843 និង 1850។
ក្នុងដំណើរការនៃការជជែកដេញដោលនោះ នឹងមានការខកចិត្តចម្លង
ដែលសម្រាប់ការបកប្រែចេញពីភាសាបុរាណៈបុរាណៈទាំងពីរ
ហើយមានការហៅទូលំទូលាយនៃការបកប្រែបង្កើននៃការបកប្រែចេញពីភាសាបុរាណៈត្រង់។

បន្ទាប់មក ហាហាគុកបានកំណត់បង្ហាញពីភាពខុសគ្នារវាងមនុស្សពីរបុរាណនៃពាក់ព័ន្ធ
នៃក្នុងដំណើរការសាកល្បងសង្ខេបក្នុងពិភពលោក។ ដំណើរការសាកល្បងនោះ
ដែលរួមបញ្ចូលទាំងការជជែកដេញដោលរវាងមនុស្សពីរបុរាណនោះ
ហើយបានសង្ខេបស្នាដៃនៃថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
បានបញ្ចប់គ្រប់គ្រងក្នុងដំណើរការនៃការបកប្រែនៃភាសាបុរាណៈបញ្ចប់។

ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវបានកំណត់នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធជាមួយនឹង
សូមឲ្យដឹងពីទាំងមូលស្នាដៃនៃថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ព្រះភក្ត្រទ្រង់។ ហាហាគុក 2:20។

ព្រះអម្ចាស់បានចូលមកក្នុងព្រះវិហារមីល្លែនយ៉ាងរហ័សនៃភូមិភាគ
ហើយនាំទៅដល់ការបកប្រែនៃទាំងមូលស្នាដៃនៃថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ដូច្នេះប្រែសម្រួលនៃការបកប្រែនៃភាសាបុរាណៈបញ្ចប់។ បុរាណសាស្ត្រទំនាយនៃ
ហាហាគុក ជំពូក ២ បានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
ហើយព្រះយេស៊ូវបានកំណត់ចុងបញ្ចប់នៃអំណាចជាមួយនឹងការបកប្រែនៃភាសាបុរាណៈ
ការបកប្រែនៃភាសាបុរាណៈនៃមិត្តភាពទាំងពីរ
គឺនិមិត្តភាពអំពីពេលវេលានៃការបកប្រែនៃភាសាបុរាណៈ និងកងទ័ព
ហើយនិមិត្តភាពអំពីការស្នាដៃនៃភាសាបុរាណៈ និងកងទ័ព បានបកប្រែជាមួយគ្នា
ប៉ុន្តែបើក្រុមនេះយោងតាមពេលវេលានៃការបកប្រែនៃភាសាបុរាណៈបញ្ចប់
វាត្រូវបានកំណត់ថាបានបញ្ចប់ហើយ នៅក្នុង ហាហាគុក ជំពូក ២ ខ ២០។

នៅពេលដែលច្បាប់ថ្មីនៃភាសាបុរាណៈនឹងមកដល់នាប៉ុន្មានថ្ងៃនេះនឹងមាន
ព្រះបន្ទូលទំនាយជាច្រើននឹងត្រូវបានសម្រេច។
មួយក្នុងចំណោមព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងនោះ គឺការពន្យារពេលនៃនិមិត្តភាព
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងហាហាគុក ជំពូក ២។ ហាហាគុក ជំពូក ២
បញ្ជាក់អំពីបទពិសោធន៍របស់ទាំងបីនៃការបកប្រែនៃភាសាបុរាណៈ និងទេវតាទីបី។ ចលនាទាំងពីរនៃ
ត្រូវបានប្រយោជន៍នឹងការជជែកដេញដោលមួយអំពីវិធីសាស្ត្រព្រះគម្ភីរដែលត្រូវបាន
ដែលត្រូវបានអនុវត្តឡើងវិញនៃកំណត់ត្រារបស់ចលនានោះ
និងស្នាដៃនៃត្រូវបានបកប្រែនៃភាសាបុរាណៈពីមុន
ដែលកំពុងត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងដំណើរការនៃការជជែកដេញដោលនោះ។

សារដែលត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃវេទិកាទីបីនៃការពារ
គឺជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃវេទក្រឹត្យទាំងឡាយ (អត្ថបទដោយ Miller)
ដែលនាំទៅដល់ការបង្កើតនៃកំណត់ត្រាទាំងឡាយពីសិល្បៈទាំងពីរនៃឆ្នាំ 1843 និង 1850។
ក្នុងដំណើរការនៃការជជែកដេញដោលនោះ នឹងមានការខកចិត្តចម្លង

មានការខកចិត្តតម្រូវឱ្យមានការបំបែកចេញពីការរៀបចំកម្រិតប្រឆាំងគ្នាទាំងពីរ
ហើយមានការអំពាវនាវឱ្យមានការឧទ្ទិសខ្លួនកាន់តែផ្សេងទៅសម្រាប់ពួកសម្លោះគ្រប់គ្នា។
បន្ទាប់មក ហាហគុក បានកំណត់សម្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងកម្រិតទាំងពីរដែលពាក់ព័ន្ធនឹង
ក្នុងដំណើរការសាកល្បងនៃសេចក្តីពិតមូលដ្ឋាន។ ដំណើរការសាកល្បងនោះ
ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយការជជែកជញ្ជោលរវាងកម្រិតទាំងពីរ
នឹងបញ្ចប់យ៉ាងពេញលេញនៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យយសន៍នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ
មុតងនៃគ្រប់កន្លែងដែលជំពូកទីពីរនៃហាហគុកបានបញ្ចប់។

ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់៖
សូមឱ្យជនដ៏ទាំងមូលសង្ឃឹមស្នាក់នៅចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់។ ហាហគុក ២៖២០។

ព្រះអម្ចាស់នឹងចូលមកក្នុងព្រះវិហាររបស់មួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់ដោយឆាប់រហ័ស
ហើយនៅពេលនោះជនដ៏ទាំងមូលនឹងនៅសង្ឃឹមស្នាក់ ពីព្រោះថ្មីនៃការផុសផុល
រកទេតំណាងពិតនឹងឈានដល់ការជំនុំជម្រះលើអ្នកមានជីវិត។ បុរេគតិសាស្ត្រព្យាករណ៍នៃ
ហាហគុក ជំពូក ២ បញ្ចប់នៅគ្រប់ច្បាប់ថ្មីអាទិត្យយសន៍ដែលជិតមកដល់
ហើយព្រះយេស៊ូវតែងតែកំណត់អត្តសញ្ញាណចុងបញ្ចប់នៃរឿងមួយ
ជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើមនៃរឿងមួយ។

ការជំនុំជម្រះរបស់អ្នករស់បានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ប៉ុន្តែការជំនុំជម្រះនោះជាដំណើរការមួយ។ ដំណើរការនោះចាប់ផ្តើមពីព្រះវិហាររបស់ព្រះ
ហើយបន្ទាប់មកឈានទៅដល់ចំណុចមួយ
ដែលការជំនុំជម្រះមកលើអស់អ្នកដែលនៅខាងក្រៅព្រះវិហាររបស់ព្រះ។
នៅពេលអគារធំៗនៃក្រុងញូយ៉កត្រូវបានបំផ្លាញចុះ
ការជំនុំជម្រះដែលកំណត់ដោយទេវតាអ្នកបោះត្រា ដែលដើរឆ្លងកាត់ក្នុងយូសាឡឹម
ហើយដាក់សញ្ញាលើអស់អ្នកដែលថ្មីៗ និងយំដោយសារអំពើគួរសុំអប់ខ្ពុំច្រើនទាំងឡាយ
ដែលត្រូវបានបុរេវត្តន៍នៅក្នុងពួកជំនុំ
ហើយក៏ដោយសារអំពើគួរសុំអប់ខ្ពុំច្រើនដែលត្រូវបានបុរេវត្តន៍នៅក្នុងស្រុកផងដែរ
នោះ បានចាប់ផ្តើមហើយ។
នៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យយសន៍នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះមកដល់
ព្រះគ្រីស្ទនឹងបានបញ្ចប់កិច្ចការស្ថាបនាព្រះវិហារនៃមនុស្សមួយរយសន្លឹកបួនពាន់នាក់
ហើយទេវតាបំផ្លាញនឹងនាំការជំនុំជម្រះមកលើក្រុងយូសាឡឹម។

បន្ទាប់មក មនុស្សមួយសន្លឹកបួនពាន់នាក់ ត្រូវបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញា
ហើយការជំនុំជម្រះលើអ្នករស់ ចាប់ផ្តើមសម្រាប់ហ្វូងមួយទៀត ដែលកំណត់ដោយ
អង្គរ ម៉ូអាប និងមេដឹកនាំនៃក្រុងចៅអ្វីនៃ ក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក ១១ ខ ៤១។

មិនថាកំពុងពិចារណាអំពីចលនាមីឡីយ៉ាត់របស់ទេវតាទីមួយ
ឬអំពីចលនាដ៏មានអំណាចរបស់ទេវតាទីបីនោះទេ
បុរេគតិសាស្ត្រទាំងមូលនៃចលនាកំណត់ដោយ
កំណត់ឱ្យការបើកសម្តែងសេចក្តីពិតដែលកាន់តែច្រើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់
ហើយឈានដល់ចំណុចកំពូលដោយការចាក់បង្កព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
ការចាក់បង្កព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
គឺជាចំណុចផ្តាច់ព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីថ្មីថ្មីក្រោយ។
ហេតុនេះហើយមានការរៀបចំហ្វូងច្រើនទៅក្នុងបុរេ

ខណៈដែលកុរម្មពុរហមចារិយលាសរមែន។ បុរេនោះគឺជាភូមិរៀង។

គន្លឹះនិយាយថា បើបុរសណាមុនាក់លង់លះភរិយារបស់ខ្លួន ហើយនាងចេញពីគាត់ទៅ កុំលាយជាបស់បុរសមុនាក់ទៀត គឺគាត់នឹងត្រូវឡប់ទៅរកនាងវិញឬ?
គឺស្មុគស្មាញនោះមិនត្រូវបានបំពុលយ៉ាងខ្លាំងទេឬ? ប៉ុន្តែ
អ្នកមានបុរសព្រឹត្តកម្មអំពើសហយសមន៍ជាមួយគូស្នេហ៍ជាច្រើន;
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចូរត្រឡប់មករកយើងវិញ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។
ចូរលើកកូនកែវរបស់អ្នកឡើងទៅកាន់ទីខ្ពស់ៗ ហើយមើលទៅថា
គឺមានកន្លែងណាដែលអ្នកមិនបានដកជាមួយគេទេ។ នៅតាមផ្ទះទាំងឡាយ
អ្នកមានអង្គុយរង់ចាំពួកគេ ដូចជាជនអារ៉ាប់នៅទីរហ័សស្ទាត;
ហើយអ្នកមានបំពុលស្មុគស្មាញដោយអំពើសហយសមន៍របស់អ្នក
និងដោយអំពើអាក្រក់របស់អ្នក។ ហេតុនេះហើយមានជាភូមិរៀងផ្ទុយគ្នាគ្រប់រូប
ហើយគ្មានភូមិរៀងចុងរដូវឡើយ; ហើយអ្នកមានថ្នាក់ស្រដៀងរបស់ស៊ីរីតស្តេយា
អ្នកមានបដិសេធមិនព្រមខ្មាសឡើយ។ ចាប់ពីពេលនេះទៅ
គឺអ្នកនឹងមិនអំពើនាមករកយើងថា ឱព្រះបិតារបស់ទូលបង្គំអើយ
ព្រះអង្គគឺជាមគ្គុទ្ទេសក៍នៃយុវវ័យរបស់ទូលបង្គំទេឬ? យេរេមា ៣:១-៤។

ក្នុងបទគម្ពីរនោះ (ហើយពួកហ្វារ៉ាវ៉ាន់អស់ក៏និយាយអំពីផ្ទះច្នៃក្រោយដៃ)
ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញថា វាស្មុគស្មាញបំផុតរបស់ទ្រង់មានបុរសព្រឹត្តកម្មអំពើផិតក្អក
រហូតដល់មានថ្នាក់ស្រដៀងរបស់ស៊ីរីតស្តេយា។ ស៊ីរីតស្តេយានៃផ្ទះច្នៃក្រោយ គឺជាអំណាចហ្វារ៉ាវ៉ា
ហើយថ្នាក់ស្រដៀងនៃការសម្រេចចិត្តដោយចេតនា។
វាស្មុគស្មាញបំផុតរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅផ្ទះច្នៃក្រោយមានអំពើអាក្រក់
ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់កំពុងប្រទានការអំពើនាមករកយើងដោយមួយ ទោះបីជាពួកគេបានឈានដល់
ចំណុចមួយដែលពួកគេបានមកដល់ការសម្រេចចិត្តដូចគ្នានឹងស៊ីរីតស្តេយាក៏ដោយ។
ពួកគេបានបង្កើតអត្តសញ្ញាណកម្មមួយដែលកំណត់ដោយជំនាន់ទីបួន
ជាទីដដែលពួកគេបានត្រឡប់មកវិញខ្លួនឯងសម្រេចដើម្បីបិទវាយបង្គំព្រះអាទិត្យ
ដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងជំនាន់ទីបួននៃ Ezekiel ជំពូក 8។

«ពេលវេលាមានមកដល់ហើយ
សម្រាប់ឱ្យពន្លឺពីតុប្បកក្នុងភូមិចង្វែងនៃកំណត់សម្រេចក្នុងដីគោនស៊ីលធម៌។
សាររបស់ទេវតាទីបីត្រូវបានប្រកាសចេញទៅកាន់លោកីយ
ដោយព្រះមានមនុស្សទាំងឡាយកុំឱ្យទទួលសញ្ញាប្រកាសរបស់សត្វសាហាវ ឬរបស់ណាមួយ
នៃលោកីយ ឬនៃលោកីយរបស់ខ្លួន។ ការទទួលសញ្ញានេះ មានន័យថា
ត្រូវមកដល់ការសម្រេចចិត្តដូចដែលសត្វសាហាវបានផ្ទុយ ហើយគាំទ្រគំនិតដូចគ្នា
ដោយប្រឆាំងដោយផ្ទាល់នឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
ចំពោះអស់អ្នកដែលទទួលសញ្ញានេះ ព្រះមានបន្ទូលថា
«អ្នកនោះនឹងជីកស្រូវព្រះពិរោធរបស់ព្រះ
ដែលបានចាក់ចេញដោយឥតលាយចូលក្នុងពង្សនៃចេតនាគំនិតរបស់ទ្រង់
ហើយគាត់នឹងត្រូវទទួលទារុណកម្មដោយភូមិរៀង និងស្មារតីជ័រ
នៃចំពោះមុខទេវតាបរិសុទ្ធទាំងឡាយ និងនៃចំពោះមុខកូនចៀម»។ Review and
Herald, July 13, 1897.

យេរេមាកំពុងសម្ភាសន៍រាស្ត្ររបស់ព្រះក្នុងគ្រាចុងក្រោយថា
មានមានថ្នាក់ស្រដៀងរបស់ស៊ីរីតស្តេយាដូចជាសម្រេចហើយ។
ពួកគេកំពុងស្ថិតនៅលើមាត់ទ្វារនៃការទទួលសញ្ញារបស់សត្វសាហាវ ពីព្រោះពួកគេ

«អាក្រក់»។ នៅក្នុងអត្ថបទនៃទើបត្រូវបានដកស្រង់នោះ បងស៊ីរ៉ាយក៏បានបន្តថា៖

“បុរសនិយមនិយមនៃសេចក្តីពិតគួរឲ្យមានបង្ហាញដល់អ្នក
ដោយបរិក្ខមនៃអំពើចុងសែប្បបទនៃបញ្ញត្តិទីបួន ហើយបង្ហាញថា
ក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ មិនមានមូលដ្ឋានអ្វីសោះសម្រាប់ការគោរពចុងអាទិត្យទេ
ប៉ុន្តែអ្នកនោះតែប៉ុណ្ណោះជាប់នឹងចុងសែប្បបទក្នុងក្រុម
ដោយបដិសេធមិនរកសាច់សែប្បបទនៃព្រះទ្រង់ហៅថា ‘ចុងបរិសុទ្ធរបស់អញ’
ឲ្យបរិសុទ្ធ នោះអ្នកទទួលសញ្ញារបស់សត្វសាហាវហើយ។ តើការនេះកើតឡើង
នៅពេលណា?—គឺនៅពេលដែលអ្នកគោរពតាមក្រឹត្យដែលបង្គាប់អ្នកឲ្យឈប់ពីការ
រងារនៅចុងអាទិត្យ ហើយច្បាប់បង្គាប់ព្រះ ខណៈដែលអ្នកដឹងថា
ក្នុងព្រះគម្ពីរមិនមានសូម្បីតែមួយពាក្យដែលបង្ហាញថា
ចុងអាទិត្យជាអ្វីផ្សេងពីចុងផ្សេងៗនៃការធម្មតានោះទេ
អ្នកក៏យល់ព្រមទទួលសញ្ញារបស់សត្វសាហាវ ហើយបដិសេធក្បែររបស់ព្រះ។
បុរសនិយមនិយមនៃទទួលសញ្ញានេះនៅលើចុងសាសនារបស់យើង ឬនៅលើដៃរបស់យើង ន
ោះសេចក្តីនិយមនៃទាំងឡាយដែលបានប្រកាសទាំងនឹងអស់អ្នកដែលមិនស្តាប់បង្គាប់
ប៉ុន្តែតែឆ្កែលក់មកលើយើង។ ប៉ុន្តែ ត្រូវបង្ហាញដល់ព្រះដ៏មានព្រះធន៍រស់
គួរឲ្យមានដាក់លើអស់អ្នកដែលដោយមនសិការរកសាច់សែប្បបទរបស់ព្រះអម្ចាស់។”

«ហើយព្រះទ្រង់ទតឃើញថា
សេចក្តីអាក្រក់របស់មនុស្សមានច្រើនណាស់នៅលើដីនៃដី ហើយថា
គ្រប់ទាំងគំនិតនៃការនឹកស្មានក្នុងចិត្តរបស់គេ
សុទ្ធតែអាក្រក់ជាងចិត្តប៉ុណ្ណោះ... ដដែលនឹងខូចបុរសចាកនៅចំពោះព្រះដៃ
ហើយផែនដីពេញទៅដោយអំពើហិង្សា... ហើយព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដល់លូអថា
ទីបញ្ចប់នៃមនុស្សមានសាច់ឈាមទាំងអស់ បានមកដល់នៅចំពោះមុខខ្ញុំហើយ
ដុបតែផែនដីបានពេញទៅដោយអំពើហិង្សាដោយសារពួកគេ ហើយមើលចុះ
ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញពួកគេចេញពីផែនដី។” ពួកគេត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញ
ពីព្រះពួកគេបានបំពុលផែនដី
ដល់ព្រះបានបង្កកើតឡើងសម្រាប់ឲ្យបុរសជនសុចរិតបានរីករាយនឹងវា។»

«“ដូចនៅក្នុងសម័យរបស់នូអេ” ព្រះគ្រីស្ទបានប្រកាសថា “យ៉ាងនោះដៃ
នឹងកើតមាននៅក្នុងសម័យរបស់ព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្សដទៃ”
ហើយតើមិនដូចនោះទេឬ? អ្នកណាក៏ដោយដែលពិនិត្យមើលកាលតែប្រចាំថ្ងៃនៃ
នឹងឃើញបញ្ញត្តិយូនខែក្រិបកម្ម—ការស្តីអំពី, ការលួច, ការប្លន់, ការកំបកដៃ,
ការឃាតកម្ម។ មុនមុនកាល សូម្បីតែគ្រួសារទាំងមូលក៏ត្រូវបានសម្លាប់ផង
ដើម្បីបំបាត់បំណងរបស់មនុស្សនោះក្នុងការកាន់កាប់ប្រាក់
ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលមិនមែនជារបស់ខ្លួន។
ពិភពលោកពិតជាកំពុងតែក្លាយទៅដូចជានៅក្នុងសម័យរបស់នូអេនៃ
ពីព្រោះមនុស្សទាំងឡាយមើលរំលងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះយ៉ាងច្រើន។» Review and Herald,
July 13, 1897.

យើងមោក់ពុំកំណត់សម្គាល់ស្តីពីរបស់ព្រះក្នុងចុងចុងក្រោយ
ដែលហៀបនឹងរក្សាបង្កប់នូវអាទិត្យ ហើយនៅពេលដែលគាត់ជួបនឹងដូចនោះ
គាត់ក៏បញ្ជាក់ថា «គុណ្ណែមានគ្រូរៀនទុក ហើយមិនមានគុណ្ណែចុងក្រោយឡើយ;
ហើយអ្នកមានចុងសង្ខេបស្តីពីសេចក្តី អ្នកបដិសេធមិនព្រមអនុវត្តឲ្យបានឡើយ។
«មនុស្សអាក្រក់» ក្នុងចំណោមស្តីពីរបស់ព្រះនៅចុងចុងក្រោយ

មិនទទួលបានភ្លេងចុងក្រោយទេ ហើយពួកគេបេឌីសធម៌មិនពុំមកអង្វេនខុមាសឡើយ
ពីព្រោះគំនិតរបស់ពួកគេហេតុអ្វីបានជាទៅជាអាក្រក់ជានិច្ច
ដូចដែលត្រូវបានគំរាមដោយបុរេបុរសរបស់ពួកគេ
ហើយក៏ដូចជាដោយបន្ទប់នៃបុរេបុរសក្នុងអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ទីពីរនៃអែសេគោល ជំពូក
៨ ផងដែរ។

យើងមើល បានចងក្រងបង្ហាញពួកមនុស្សសម្រាប់កំណត់ត្រាអង្វេនខុមាសក្នុងចំណោមបុរាណ
ជនរបស់ពួកគេនៅក្នុងចុងក្រោយ ឲ្យ «អំពាវនាវ» «ចាប់ពី» «ពេលវេលា» នោះ ទៅកាន់
«មគ្គុទ្ទេសក៍នៃ» «យុវវ័យ» របស់ពួកគេ។ មគ្គុទ្ទេសក៍នៃយុវវ័យរបស់អាដរនេទីស៊ីម
គឺជាភាវាងពីរនៃហោហាគុក និងត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ក្នុងនាមនៃលើសនោះ។
សេចក្តីសង្ស័យមិនមែនគត់សម្រាប់ការបំបែកខ្លួនចេញពីអំពើអាក្រក់ ដល់ជិតនឹងនាំសេចក្តី
សង្ស័យអំពីអំពើអាក្រក់ជានិច្ចមកលើពួកមនុស្សសម្រាប់កំណត់ត្រាអង្វេនខុមាសជនរបស់ពួកគេ
នៅក្នុងចុងក្រោយ គឺត្រូវអំពាវនាវទៅកាន់ពួកគេដែលជាមគ្គុទ្ទេសក៍នៃដើមដំបូង
ដែលបានមកដល់នោះ «ពេលវេលានៃចុងបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1798។

បញ្ហាសំខាន់ក្នុងបុរេបុរសនៃវេទនាទីមួយ ឬទីបី គឺថា អ្នកទទួល
ឬមិនទទួលបានភ្លេងចុងក្រោយ។
ភ្លេងចុងក្រោយបានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាដែលបុរាណជាតិមាននាមសម្រាប់
នៅក្នុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។

«នៅពេលនោះ ខណៈដែលកិច្ចការសង្គមគ្រប់គ្រងកំពុងតែឈានទៅដល់ការបិទបញ្ចប់
សេចក្តីរើសអើងកំពុងកើតឡើងលើផ្ទៃដី ហើយបណ្តាជាតិមាននាមសម្រាប់
ប៉ុន្តែត្រូវបានបំបែក ដើម្បីមិនឲ្យរារាំងកិច្ចការរបស់វេទនាទីបី។ នៅពេលនោះ
“ភ្លេងចុងក្រោយ” ឬការស្រស់ស្អាតដែលមកពីព្រះវត្តមាននៃព្រះអម្ពចាស់
នឹងមកដល់ ដើម្បីប្រទានអំណាចដល់ស្បៀងខ្មោចរបស់វេទនាទីបី ហើយរៀបចំពួកបរិ
សុទ្ធជាមួយនឹងការបោះឆ្នោតនៃក្រុមអង្គការពេលវេលាគ្រប់គ្រងបុរេបុរសនឹង
ត្រូវបង្ហាញចុះមក»។ Early Writings, 85.

«ភ្លេងចុងក្រោយ» ដល់ក៏ត្រូវបានកំណត់ថាជា «ការស្រស់ស្អាតឡើងវិញ»
បានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាដែលបុរាណជាតិមាននាមសម្រាប់ ហើយនៅក្នុងពេលនោះ
«កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គមគ្រប់គ្រង» បានចាប់ផ្តើមឈានទៅរកការបិទបញ្ចប់។
វេទនាទីបីនៃក្រុមអង្គការពេលវេលា ជំពូក ៧ កំពុងបំបែកខ្លួនទៅក្នុងបួនទុក
ខណៈពេលដែលការបោះឆ្នោតលើមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នៃកំពុងត្រូវបានបំពេញ
ហើយនៅក្នុងអែសេគោល ជំពូក ៩ កិច្ចការនោះត្រូវបានគំរាមដោយវេទនាដែលដាក់ស
ញ្ញាមួយលើផ្ទៃសរសេររបស់អ្នកដល់ចុង និងយំសោក
ដោយសារអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ដែលបានបុរេបុរសគិតនៅក្នុងក្រុមយុវសាស្ត្រ។
នៅក្នុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 វេទនាទីបីនោះបានចាប់ផ្តើមកិច្ចការបិទបញ្ចប់
នៃការដាក់សញ្ញាមួយលើផ្ទៃសរសេររបស់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នៃកំពុងត្រូវបានដាក់។

កិច្ចការបញ្ចប់របស់វេទនាទីបី
ត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងពេលវេលាដែលវេទនាទីបីបង្ហាញភ្លេងចុងក្រោយ ដល់ក៏ជា
«ការស្រស់ស្អាតឡើងវិញ» ផងដែរ ដល់ជាសារមួយ។

ដល់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា នេះហើយជាទីសម្រាក
ដល់អ្នកអាចផ្តើមអស់អ្នកនឿយហត់បានសម្រាក;

ហើយនេះហើយជាការសរសេរឡើងវិញ។ ទោះយ៉ាងណា ពួកគេមិនព្រមស្តាប់ទេ។
អសោយ 28:12។

សារដល់ពួកគេបដិសេធមិនព្រមស្តាប់នៅក្នុងអសោយ
គឺជាសារដល់គ្រូបាទបុរាណដោយអណ្តាតនិយាយកក់ក្តៅ
ហើយជាសារនៃការសាកល្បង ដល់តំណាងឲ្យវិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»។

ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ពួកគេថា បទបញ្ញត្តិលើបទបញ្ញត្តិ
បទបញ្ញត្តិលើបទបញ្ញត្តិ; បន្ទាត់លើបន្ទាត់ បន្ទាត់លើបន្ទាត់;
តិចតួចទៅទៀតនេះ ហើយតិចតួចទៅទៀតនេះ; ដើម្បីឲ្យពួកគេដើរទៅ
ហើយដួលថយក្រោយ ហើយគ្រូបាទប្រាប់ ហើយគ្រូបាទជាប់អន្ទាក់ ហើយគ្រូបាទបាបយក។
ដូច្នេះ ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ ឱមនុស្សអនកចំអកឡើយ
ដល់គ្រូបាទបុរាណនេះ ដល់នោះនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម។
ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថា
យើងបានផ្ទៀងផ្ទាត់មុនពេលឆ្លងក្រុងយេរូសាឡឹម
ហើយជាមួយស្តេចយ៉ូយ៉ាងមនុស្សស្មោះ យើងមានកិច្ចព្រមព្រៀង;
កាលណាគ្រូបាទកាចដល់លិចលង់ក្នុងមក វានឹងមិនមកដល់យើងឡើយ;
ដូច្នេះយើងបានយកការកុហកជាទីពឹងរបស់យើង ហើយនោះគ្រូបាទស្តេចយ៉ូយ៉ាងមិនពិត
យើងបានលាក់ខ្លួនរបស់យើង។ អសោយ 28:13-15។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដល់ជាសារនៃការសម្រាក និងការផ្ទៀងផ្ទាត់សរសេរ
(ភូមិទៀងចុងក្រោយ) ដល់បណ្តាងឲ្យពួកគេ «ដើរទៅ ហើយដួលថយក្រោយ
ហើយគ្រូបាទប្រាប់ ហើយគ្រូបាទជាប់អន្ទាក់ ហើយគ្រូបាទបាបយក» នោះ គ្រូបាទបុរាណដល់
«ពួកមនុស្សចំអក ដល់គ្រូបាទបុរាណនេះ ដល់នោះនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម»។
ក្រុងយេរូសាឡឹមជាទីកន្លែងដែលទេវតាសម្គាល់អស់អ្នកដល់ចុង និងយំរំលែកទុក្ខ
ហើយពួកគេចាស់ទុំដែលបានក្របត់នឹងទំនុកចិត្តដែលបានប្រគល់ឲ្យពួកគេ
គឺជាអ្នកដំបូងដល់គ្រូបាទដួល។

«សញ្ញានៃការដោះ គ្រូបាទដាក់លើអ្នកទាំងឡាយ "ដល់ដកដង្ហើមធំ
ហើយស្រែកយំចំពោះអំពើគួរសុំអប់រំខ្លាំងអស់ ដល់បានប្រព្រឹត្តឡើង"។
ឥឡូវនេះ ទេវតាដែលស្តេចយ៉ូយ៉ាងចេញទៅ
ដូចដល់គ្រូបាទតំណាងក្នុងនិមិត្តរបស់អសេគោល
ដោយបុរសទាំងឡាយដែលកាន់អាវុធសម្លាប់
ហើយដល់ពួកគេមានព្រះបន្ទូលបង្គាប់ថា: "ចូរសម្លាប់ឲ្យអស់ទាំងចាស់ទាំងក្មេង
ទាំងក្មេង និងកុមារតូចៗ និងស្ត្រីទាំងឡាយផង
ប៉ុន្តែកុំចូលមកជិតមនុស្សសណ្តមុននោះដែលមានសញ្ញានោះឡើយ;
ហើយចូរចាប់ផ្តើមនូវទីបរិសុទ្ធរបស់យើងចុះ"។ ហេតុអ្វីបានជាបានប្រសាសន៍ថា:
"ពួកគេចាប់ផ្តើមពីពួកបុរសចាស់ៗ ដល់នោះមុខព្រះវិហារ"។ អសេគោល 9:1-6។
កិច្ចការនៃការបំផ្លាញចាប់ផ្តើមនៅក្នុងចំណោមអ្នកទាំងឡាយ
ដល់បានប្រកាសខ្លួនថាជាអាណាព្យាបាលខាងវិញ្ញាណរបស់បុរាណនេះ។
ពួកអ្នកយាមក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម គឺជាពួកដំបូងដល់ដួលរលំ។
គ្មាននរណាម្នាក់គ្រូបាទអាណិត ឬទុកដីឡើយ។ បុរស ស្ត្រី ក្មេង និងកុមារតូចៗ
វិនាសរួមគ្នា»។ The Great Controversy, 656.

យើងនឹងបន្តពិនិត្យអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដល់ឋានមកដល់ឆ្នាំ 1989។

«ព្រះគ្សូពីសុំបានស្នាក់ឋានសួរថា៖ “តើមានការបន្តលំដាប់ខ្ពស់ក្នុងក្រុមជាងនេះអ្វីទៀត ដលៃអាចបំភាន់ចិត្តគំនិតបាន លើសពីការផ្សព្វផ្សាយជាថា អ្នកកំពុងសាងសង់លើគ្រឹះដ៏ត្រឹមត្រូវ ហើយថា ព្រះទទួលយកកិច្ចការរបស់អ្នក ទាំងដលៃតាមពិត អ្នកកំពុងអនុវត្តការជាច្រើនតាមនយោបាយលោកិយ និងកំពុងប្រព្រឹត្តអំពើហាបប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូវ? អូ វាជាការបោះកបញ្ជូនចោលដ៏មួយ ជាការបន្តលំដាប់ទាក់ទាញមួយ ដលៃចូលកាន់កាប់ចិត្តគំនិត នៅពេលដែលមនុស្សដលៃផ្ទុយបានសុគាល់សច្ចក្រឹតហើយ បរិយាយឡើយក៏ទម្ងន់នៃសេចក្តីចោទបញ្ជូនជំនួសវិញញ្ញាណ និងអំណាចរបស់វា; នៅពេលដែលពួកគេសន្មតថា ខ្លួនមានទុរពុយសម្បត្តិសម្បូរបែប និងមានកម្រិតខ្ពស់ដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ ហើយមិនខ្វះអ្វីសោះ ខណៈដែលតាមការពិត ពួកគេខ្វះគ្រប់យ៉ាង”»។ Testimonies, volume 8, 249, 250.

ខណៈដដែលតាមការពិត ពួកគេខ្សែគ្រប់យ៉ាង»។⁴ Testimonies, volume 8, 249, 250.